

tm•galleria

Skiltnadsgatan 9 b, 00130 Helsingfors
tmgalleria@painters.fi, 044 7220 735
www.painters.fi/tmgalleria

Avoinna / Öppet: ti, to, pe / ti, to, fre 11–17, ke / ons 11–18, la / lö 11–16, su / sö 12–16
Konstnärsmöte och Gallerirunda i stadskärnan (på finska) 4.10. kl 14

Hanna Westerberg

DET URSPRUNGLIGT GODA 16.9.–4.10.2020

Hanna Westerbergs senaste utställning heter *Det ursprungliga goda*. 5-6 stora målningar, som hör ihop med konstnärens återupplevda tankar från barndomen, ställs ut. Westerberg har redan under 5 års tid gått från ett iakttagelsebaserat arbetssätt mot ett friare måleri och ett mera mångbottnat och kroppsligare arbetssätt. Konstnären beskriver själv sina utgångspunkter på följande sätt: "Jag rör mig mellan bildens ytterligheter, från en berättande bild till en abstraktion, samt från en analyserande känslighet till ett storvulet, lösösläppt uttryck." Westerbergs kommentar påminner mig om Henri Matisse (1869-1954) tanke. "att han inte målar företeelser utan skillnaderna mellan dem." Likt sin franska kollega rör sig konstnären mellan företeelsernas och upplevelsernas mångfald och eftersträvar inte en entydig tolkning av verkligheten.

De utställda verken är stora målningar på okumefaner, i vilka tempera och oljefärg förenas. Olika omständigheter har inspirerat henne för verkens ursprungliga idéer kan vara länkade till såväl konstnärens egen personhistoria som till abstrakt expressionism eller Maestro del Trionfo della Morte verk som hon såg i Palazzo Abatelli i Palermo sommaren 2018. Westerbergs mångsidiga intresse påminner om hur passionerat konsthistorikern Aby Warburg, 1866-1929, förhöll sig till brytningspunkterna och förändringarna i konsthistorien. De är intressantare än en logisk utveckling och det konstanta.

Konstnären skriver om figurerna i sina målningar på följande sätt: "Målningens andra skikt är en med oljefärg målade figur, som bor i det abstrakta. Figuren medför ett berättande skikt. Det är fråga om ett barn, eller mor och barn. Om något ursprungligt gott. Kärlek, gemenskap, frigörelse och t.o.m. ensamhet". Hur nå det minnesburna och upplevda genom bilden? Kunde bilden vara en väg längs vilken man kan vandra mot det förgångna och upplevda? Ligger bildens makt i förmågan att lyfta fram något annars inte nu närvarande? Bilden ger erfarenheterna och känslan ansikte och form.

Hanna Westerbergs verk innehåller stora temata för den behandlar förhållandet mellan målandet och den färdiga målningen. Målandet är aktivitet, gester, beröring, trevande, vilka till slut resulterar i en målning. Målningen är ett konkret och fysiskt objekt, som kan vara stort och tungt eller litet och lätt eller någonting däremellan. Målningen är ett fysiskt bevis på hur konstnären verkat och kryssat mellan otaliga målningar, både egna och hela konsthistoriens. Konstnären beskriver sina strävanden på följande sätt: "Jag vill att mitt arbete inte är förutsägbart och kan då också själv bli överraskad av resultatet. För mig är det viktigt hur verken förhåller sig till varandra, samt till betraktaren och omgivningen. Jag tänker på min utställning som ett drama med en början, avhandling och slut."

Då konstnären talar om det ursprungliga goda sträcker hon sig öppet mot det förgångna och förlorade, något som inte längre är, men som vi kan minnas och drömma om. Hon hämtar det onåbara så nära man kan. Därefter infaller tiden då konsten äger rum i verket inför våra ögon. Detta påminner om hur det är Julia Kristeva skriver i slutet av sin *Stabat mater*: Låt oss alltså ännu lyssna till *Stabat mater*, och musiken, all musik... den slukar gudinnorna och berövar dem det nödvändiga. Westerberg visar målarkonstens förmåga och kraft att föra oss vart som helst, men ändå vara närvarande. Hon visar oss en tablå, som hjälper att förstå att vi inte förstår. Hon avslöjar hur målarkonsten hela tiden behandlar sina egna gränser och begränsningar, och hela tiden överskrider och går förbi dem. Målningens öde är att bjuda på starka upplevelser, starka upplevelser samtidigt och under olika tider, ända till tidens ände.

Fil. dr Juha-Heikki Tihinen